

4.2. TSK katsoo siis, että lampaan- ja vuohenlihan YMJ:tä uudistettaessa on korotettava komission ehdottamia kiinteitä palkkioita – mikä kasvattaa vastaavasti talousarviota – jotta ne vastaisivat alan nykytilannetta ja jotta palkkiot kannustaisivat tuottajia jatkamaan tähänastista työtään. Palkkioilla on siis korvattava tuottajien tulojen pienuus suhteessa heidän tekemäänsä yhteiskunnalliseen työhön.

4.3. Lisäksi olisi luotava turvaverkko, josta tuottajille maksettaisiin kriisitilanteessa automaattisesti tulokorvaus, ja sisällytettävä se neuvoston asetukseen. Turvaverkko on tarpeen, sillä kriisitilanne saattaisi merkitä herkästi reagoivalla alalla monien tuottajien katoamista maaseudulta, millä olisi puolestaan tuntevia kerrannaisvaikutuksia.

Bryssel 17. lokakuuta 2001.

Talous- ja sosiaalikomitean

puheenjohtaja

Göke FRERICHS

Talous- ja sosiaalikomitean lausunto aiheesta ”Ehdotus neuvoston asetus kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä annetun asetuksen (EY) N:o 2792/1999 muuttamisesta”

(2002/C 36/11)

Neuvosto päätti 27. kesäkuuta 2001 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 37 artiklan nojalla pyytää talous- ja sosiaalikomitean lausunnon edellä mainitusta ehdotuksesta.

Asian valmistelusta vastannut ”maatalous, maaseudun kehittäminen, ympäristö” -jaosto antoi lausuntonsa 28. syyskuuta 2001. Esittelijä oli Jesús Muñoz Guardado.

Talous- ja sosiaalikomitea hyväksyi 17. ja 18. lokakuuta 2001 pitämässään 385. täysistunnossa (lokakuun 17. päivän kokouksessa) seuraavan lausunnon äänin 79 puolesta 7:n pidättyessä äänestämästä.

Komitea katsoo voivansa yhtyä komission ehdotukseen huolimatta jäljempänä esitettävistä huomioista, jotka koskevat myös samassa komission asiakirjassa olevaa ehdotusta päätöksen 97/413/EY muuttamisesta.

1. Huomioita päätösehdotuksesta

1.1. Päätöksen muuttamista koskevalla ehdotuksella pidennetään neljännessä monivuotisen ohjausohjelman, MOO IV:n, voimassaoloaikaa. Samalla ei kuitenkaan oteta käyttöön uusia toimenpiteitä siltä varalta, että jäsenvaltiot eivät noudata MOO:ta. Tällaisiin toimenpiteisiin tosin viitataan asetusehdotuksessa (9 artiklaa koskevassa muutoksessa).

1.2. MOO IV:n voimassaoloaikaa pidennetään vuodella, mutta samalla säädetään uusista, nelivuotiskaudelle asetettujen tavoitteiden mukaisista prosenttiluvuista (1 artiklan 1 kohdan b alakohta).

1.3. Päätöksen 97/413/EY 3 artiklan muuttaminen aiheuttaa haittaa etupäässä pienimuotoista kalastusta harjoittaville laivastoille, koska troolareita lukuun ottamatta alle 12-metrinen alusten kapasiteetin lisääminen ei kasvata todellista kalastusponnistusta, kun muutoksella pyritään parantamaan sellaisia tärkeitä osatekijöitä kuin alusten asumisolot, turvallisuus, navigointi, saaliiden käsittelyolosuhteet aluksilla, kansainvälisten määräysten mukaisten veloitteiden noudattaminen jne.

2. Huomioita asetusehdotuksesta

2.1. Asetusehdotuksen johdanto-osan 3 kappaleessa esitetty muutos on epäonnistunut, koska siitä saattaa aiheutua haittaa pienimuotoista rannikkokalastusta harjoittavalle laivastolle, vaikka tämän toiminnan merkitystä nimenomaisesti korostetaan asetuksen (EY) N:o 2792/1999 johdanto-osan 7 kappaleessa:

”Pienimuotoisella rannikkokalastuksella on erityinen asema pyyntiponnistuksen mukauttamistavoitteissa. On tärkeää, että

tämä erityisasema tulee esille tässä asetuksessa konkreettisina toimenpiteinä.”⁽¹⁾

2.1.1. Edellä mainitut toimenpiteet sisältyvät asetukseen N:o 2792/1999, erityisesti laivaston uudistamista ja kalastusalusten nykyaikaistamista käsittelevän 6 artiklan 2 kohtaan sekä kalastusponnistuksen säätelyä koskevan 7 artiklan 4 kohtaan.

2.2. Asetusehdotuksen johdanto-osan 4 kappaleessa todetaan, ettei julkista tukea pitäisi myöntää kalastusalusten siirtämiseen pysyvästi tiettyihin yhteisön ulkopuolisiin maihin.

2.2.1. Yhteisön ulkopuolisia maita määriteltäessä on tärkeää ottaa huomioon se, mitä talous- ja sosiaalikomitea totesi lausunnossaan⁽²⁾, jonka se antoi kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä, jotka sisältyvät 17 päivänä joulukuuta 1999 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 2792/1999.

2.3. Artikla I

2.3.1. Kohta 1 – Ehdotettu korvaaminen on asianmukaista, koska MOO IV:n voimassaoloaikaa pidennetään vuodella.

2.3.2. Kohta 2 – 6 artiklan 2 kohtaa ei pitäisi poistaa, koska näin vahingoitetaan erityisesti pienimuotoista rannikkokalastusta harjoittavaa laivastoa (ks. lausunnon kohta 2.1). On pidettävä mielessä, että asetuksen 2792/1999 11 artiklassa säädetään pienimuotoista rannikkokalastusta koskevista erityistoimenpiteistä ja katsotaan, että tällaista kalastusta harjoittavat kokonaispituudeltaan alle 12-metriset alukset. Vihreässä kirjassa yhteisen kalastuspolitiikan tulevaisuudesta⁽³⁾ kannatetaan niin ikään sitä, että pienimuotoista kalastusta säädellään erityismääräyksiin (vihreän kirjan kohta 5.4).

2.3.3. Kohta 3 – Täydennetään 7 artiklan 3 kohdan b alakohtaa, vaikka siinä ei vielä määritellä selvästi yhteisön ulkopuolisia maita koskevaa luetteloa, minkä vuoksi on jälleen korostettava samaa kuin TSK:n edellä mainitussa lausunnossa ja pyydyttävä komissiota toimittamaan säännöllisesti mainittu luettelo.

(1) EYVL L 337, 30.12.1999.

(2) EYVL C 209, 22.7.1999. TSK:n laatimassa lausunnossa todetaan nimenomaisesti seuraavaa: ”On yhtenäisyyden vuoksi säädettävä, että komissio laatii luettelon unionin ulkopuolisista maista, joihin kalastusaluksia voidaan siirtää, tai jäsenvaltioille on annettava kriteerit, joiden perusteella ne voivat tunnustaa maat, joihin aluksia ei voi viedä.” (”Yleistä”-jakson kohta 3.1.2.1), ”Komission tulisi laatia kaikille jäsenvaltioille luettelo niistä unionin ulkopuolisista maista, joihin pysyvästi siirrettyille alukselle ei voida myöntää julkista tukea, tai luettelo unionin ulkopuolisista maista, joita kyseinen toimenpide ei koske.” (”Yleistä”-jakson kohta 3.1.2.2.1).

(3) KOM(2001) 135 lopullinen.

2.3.4. Kohta 4 – Muutetaan 9 artiklan 1 kohtaa ja säädetään sen 1 alakohdassa velvoite, jonka mukaisesti kaikissa segmenteissä on noudatettava monivuotisen ohjausohjelman vuotuisia tavoitteita estämättä kuitenkin Marokon kuningaskunnan kanssa solmitun, viimeisimmän kalastussopimuksen alaisten alusten toimintasuunnan muuttamiseksi suunniteltuja toimia. Komission olisi harkittava uudelleen näin kauaskantoisen toimenpiteen kiireellistä käyttöönottoa ja annettava kohtuullisesti aikaa arvioida toimenpidettä, koska sellaiset laivaston segmentit, jotka eivät noudata tavoitteita, saattavat vahingoittaa tavoitteita täsmällisesti noudattavaa laivaston segmenttiä, kun tavoitteita noudattavan segmentin alukset eivät nekkään voisi hakea tukea.

2.3.4.1. Artiklan 1 alakohdan luetelmakohdassa a kapasiteetin vähentämistä pidetään peruskriteerinä toiminnan vähentämisen sijaan. Kapasiteettia ei kuitenkaan saisi monissakaan tapauksissa pitää kalastusponnistusta kasvattavana perusteena vaan nykyaikaisuutta ilmentävänä kriteerinä, joka lisää välittömästi alusten turvallisuutta ja parantaa niiden asumisviihtyvyyttä (aluksilla käsiteltävien saaliiden käsittelyolosuhteiden koheneminen, kansainvälisten määräysten mukaisten velvoitteiden noudattaminen jne.).

2.3.4.2. Artiklan 1 alakohdan luetelmakohdissa b ja c olisi edelleen säädettävä asetuksen 2792/1999 6 artiklan 2 kohdassa ja 7 artiklan 4 kohdassa mainitusta poikkeuksesta, sillä on tärkeää ottaa huomioon seuraavat seikat:

– Asetuksesta 2792/1999 laaditussa TSK:n lausunnossa esitetään seuraava toteamus⁽⁴⁾:

”Kun tarkastellaan kalastuslaivaston uusimisen edistymistä viime vuosina, voidaan todeta, että aluksella on oltava nykyisin enemmän bruttotonneja kuin käytöstä poistetuilla aluksilla, jotta se olisi kalastuksen osalta yhtä kilpailukykyinen, jotta sillä olisi tilat täyttää kansainvälisen säännösten mukaiset velvoitteet ja jotta se pystyisi käsittelemään aluksella olevia kaloja entistä paremmissa olosuhteissa.

Voidaankin sanoa, että vaihdettaessa vanha (vanhan bruttotonniyksikön mukainen) kalastusala uusien (uuden bruttotonniyksikön mukaiseen) alukseen vanhalla bruttotonniyksiköllä tulisi tasapuolisuuden nimissä antaa vetoisuuskerroin, josta uusi bruttotonniyksikkö on laskettava.”

– Toiminnan sijaan pelkästään kapasiteettiin keskitetty vähentäminen saattaa vahingoittaa sellaisia segmenttejä, joilla harjoitetaan kalastustoimintaa vähentämättä alusten lukumäärää ja joilla on sen sijaan ryhdytty esimerkiksi valvomaan aikatauluja, asettamaan kieltoaikoja ja enimmäissaalilaita jne.

2.3.5. Kohdassa 5 ehdotettu 10 artiklan 1 kohdan d alakohdasta koskeva muutos on asianmukainen, vaikka siinä ei edelleenkään säädetä uusista toimenpiteistä siltä varalta, että jäsenvaltiot eivät noudata MOO:ta, lukuun ottamatta vaatimusta

(4) EYVL C 209, 22.7.1999 (kohdat 2.4.1 ja 2.4.2).

vuotuisten kokonaistavoitteiden noudattamisesta "kaikilla laivastosegmenteillä". Tämä saattaa olla tärkeä toimenpide, mutta se voi myös vaikuttaa kielteisesti tavoitteita noudattaviin laivastosegmentteihin.

2.3.6. Kohdassa 6, jossa muutetaan 16 artiklan 2 kohtaa, olisi selvitettävä tarkemmin, miksi neuvosto korvataan "yhteisön lainsäädännöllä".

Bryssel 17. lokakuuta 2001.

Talous- ja sosiaalikomitean

puheenjohtaja

Göke FRERICHS

Talous- ja sosiaalikomitean lausunto aiheesta "Komission tiedonanto neuvostolle, Euroopan parlamentille ja talous- ja sosiaalikomitealle – Rajat ylittävää työeläketarjontaa koskevien veroesteiden poistaminen"

(2002/C 36/12)

Komissio päätti 19. huhtikuuta 2001 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 262 artiklan nojalla pyytää talous- ja sosiaalikomitean lausunnon edellä mainitusta tiedonannosta.

Asian valmistelusta vastannut "talous- ja rahaliitto, taloudellinen ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus" -jaosto antoi lausuntonsa 24. syyskuuta 2001. Esittelijä oli Harry Byrne.

Talous- ja sosiaalikomitea hyväksyi 17. ja 18. lokakuuta 2001 pitämässään 385. täysistunnossa (lokakuun 17. päivän kokouksessa) seuraavan lausunnon äänin 88 puolesta yksi vastaan kahden pidättyessä äänestämästä.

1. Johdanto

1.1. Komissio julkaisi ehdotuksensa direktiiviksi työeläkelaitosten toiminnasta lokakuussa 2000 ⁽¹⁾. Komitea antoi lausuntonsa direktiiviehdotuksesta maaliskuussa 2001 ⁽²⁾.

1.2. Nyt käsillä oleva tiedonanto koskee rajat ylittävän työeläketarjonnan verotusnäkökohtia, joita ei käsitellä direktiiviehdotuksessa.

2. Taustaa

2.1. Eläkkeet ovat yleinen huolenaihe, mutta erityisesti ne koskettavat yksittäisiä EU:n kansalaisia, jotka haluavat asianmukaisen eläketurvan. Eläketarjonta jäsenvaltioissa voidaan jakaa kolmeen pääluokkaan:

- Ensimmäinen pilari: Valtion, eläkevakuutusmaksujen suorittajien tai muiden tahojen hallinnoimat lakisääteiset sosiaaliturvajärjestelmät (rahoitetaan yleensä jakoperiaatteella).
- Toinen pilari: Työeläkejärjestelmät (yleensä työnantajan toimesta perustettuja).
- Kolmas pilari: Yksityiset vakuutusjärjestelmät (yleensä yhdessä henkivakuutusyhtiöiden kanssa).

2.2. Ehdotetussa eläkedirektiivissä sekä käsillä olevassa tiedonannossa keskitytään kysymyksiin, jotka on ratkaistava toisen pilarin järjestelmien rajatylittävän tarjonnan yhteydessä, mutta erityisesti verotusta koskevat ehdotukset olisivat yleisesti merkittäviä myös kolmannen pilarin järjestelmiä ajatellen.

2.3. Syy siihen, ettei direktiivissä käsitelty verotusnäkökohtia, on se, että verotuksesta on päätettävä yksimielisesti. Verotuksen sisällyttäminen direktiiviin olisi todennäköisesti viivästyttänyt sen hyväksymistä tai estänyt sen.

⁽¹⁾ KOM(2000) 507 lopullinen.

⁽²⁾ EYVL C 155, 29.5.2001, s. 26.